

NELLE

mijn herinneringen en
gedachten

Ton Kaal

Schrijven is even onzeker en boeiend als het leven, je weet wat je wilt maar je weet niet hoe zich dat van seconde tot seconde realiseren zal.

Van dezelfde schrijver:

Brood uit de hemel - Ikonen uit het Bornholm atelier
ISBN 9789402134254

Vliegpost - brieven uit een familiedossier
ISBN 9789402134780

Gedichten over Niets
ISBN 9789402135770

De tienduizend dingen..... - concentratie en ontspanning
ISBN 9789402150032

Mijn geestelijk testament
ISBN 9789402134650

DIXIT – in beginsel is er het woord
ISBN 4021507599789

Nabestaan
ISBN 9789402183696

Herinneringen en gedachten – het verhaal van Ton Kaal (opgetekend door Marie José Laurens, een uitgave die mogelijk is gemaakt door Humanitas – Apeldoorn)
ISBN 9789402143348

Herinneringen en gedachten II (particuliere uitgave)

Apeldoorn, 10 juni 2018.

Juist vandaag zou Nelle 80 geworden zijn. Eens vroeg ik haar of ze het verhaal van haar leven voor mij zou willen opschrijven. Ik gaf haar daartoe een cahier met voorop de afbeelding van een knipsel van Matisse: het knipsel stelt een vrouwenfiguur voor. Het sprak haar aan: wat ze er ook in zou opschrijven, het zouden slechts fragmenten zijn, stukken herinnering. In de zomer van 2095 schreef ze er voorin: *“Omdat ik zelf niet schrijven kan leen ik, om mijn gedachten te verwoorden, de woorden van anderen”*. In haar ogen was zij haar gedachten: alleen wat iemand denkt doet er toe. Dat bepaalt wie je bent.

Nu ze er niet meer is probeer ik te doen wat ze zelf zei niet te kunnen: herinneringen opschrijven aan haar om zo een indruk te geven van haar leven. Het zijn niet haar herinneringen, maar het mijne. Ongetwijfeld schrijf ik allerhande dingen die zij zich anders herinnerde, waar zij ook anders over dacht. Niettemin: dit is mijn verhaal – een verhaal dat er ook mag zijn. Door dit op te schrijven probeer ik te laten zien dat één van haar beden in vervulling is gegaan. In het cahier citeert ze de Dalai Lama: *“Al is er maar één – één mens, die zich aan je warmt, één mens, wiens hoop, wiens troost, wiens lente je bent, een nieuw seizoen... Al is er maar één, één mens die een mens aan je heeft: je leeft, je leeft niet tevergeefs. Je beantwoordt aan je bestemming.”* Ik schrijf dit boekje in een poging om te laten zien dat - wat mij betreft - haar leven niet tevergeefs is geweest.

